

ת"פ (ירושלים) 36923-08-19 - מדינת ישראל נ' חלוי אלשוכי

פלילי - עבירות מינהליות

מנהלי - שוהים בלתי חוקיים/שהייה בישראל

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36923-08-19 מדינת ישראל נ' אלשוכי

לפני כבוד השופט אביחי דורון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חלוי אלשוכי

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ביום 27.10.21, בניסיון כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, התחזות לאחר לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין ושימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לאותו חוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.8.19 נסע הנאשם עם אשתו מלאק, תושבת ישראל, משטחי איו"ש לישראל דרך מחסום המנהרות בירושלים.

הנאשם התבקש ע"י חייל להציג תעודה מזהה והציג תעודה מזויפת של אדם אחר, אזרח ישראל אותה קנה מתושב יאטה תמורת 500 ₪, תוך שהוא מתייצג בכזב כתושב תל אביב (אף שבפועל, אכן היה גר בתל אביב, א.ד.).

השתלשלות העניינים:

בקשה שהוגשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים התקבל, אך בערר שהגיש הנאשם שיחרר אותו בית המשפט המחוזי (כב' השופט כדורי) ממעצרו, ביום 26.8.19, למעצר בית מוחלט בתל אביב, על בסיס פרשנות החלטה של בית המשפט לעניינים מנהליים בתל אביב, מכוחה מתקיים אצל הנאשם אחד החריגים המאפשרים מעצר בית לתושבי שטחים בתחומי ישראל.

הנאשם היה עצור אפוא 12 יום טרם שחרורו למעצר בית מוחלט.

ביום 18.8.19 עבר התיק לטיפולו של כב' השופט (כתוארו אז) הרבסט, וביום 26.8.2020 עבר התיק לטיפול הח"מ, ולאחר דחיות רבות מטעם הסנגור הוכרע דינו, כאמור, ביום 27.10.21.

לנאשם תיק נוסף, שבשלבים שונים של ההליך בתיק שלפניי שאף לצרפו להליך זה, אך חזר בו מכוונתו. עיון באותו תיק, בו הורשע הנאשם בסופו של דבר בבית המשפט בתל אביב, מעלה כי הנאשם ביצע עבירות דומות, ואף שימוש באותה תעודת זהות מזויפת בה השתמש הנאשם כאמור בכתב האישום לפניי, וכן עבירות של נהיגה ללא רישיון וביטוח, ביום 5.2.18, כשנה וחצי לפני עבירותיו בתיק דנן.

לפי הסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר.

שלושה תסקירים הוגשו, מהם עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחון קודם בעקבות עבירות דומות שעבר בשנת 2018.

שירות המבחן תיאר את הנאשם, תושב חברון בן 37, נשוי לאזרחית ישראל ולהם 3 ילדים, החי בישראל ללא אשרת שהיה מסודרת מספר שנים. היה מנוע גירוש בשנת 2008 למשך מספר שנים אך המניעות פגה..

לפי דברי הנאשם לשירות המבחן בתסקירו הראשון מיום 5.7.22, שוהה כשנתיים וחצי במעצר בית, ובחצי השנה האחרונה עבר עם משפחתו לבת ים. (עיון בכל ההליכים שהתנהלו בבתי המשפט מאז מעצרו ועד היום, לא אוזכרה, לא התבקשה ואף לא הוחלטה כל החלטה המאפשרת שינוי מקום מעצר הבית מתל אביב-יפו לבת ים, גם בקשה שהגיש הסנגור לאחרונה, ביום 30.1.2024, ציינה את מקום מגוריו של הנאשם ביפו, א.ד.).

שירות המבחן ציין, כפי שציין גם הסנגור בסיכומיו, כי הנאשם עובד כקבלן בתחום השיפוצים ומנהל מביתו את העובדים נוכח מעצר הבית שנתון בו.

לפי דבריו, על רקע סכסוך על ממכר אדמות מול הרשות הפלסטינאית, הוא מאוים על חייו בשטחי איו"ש (והוא אכן הגיש בקשה לוועדת מאוימים בהמשך להחלטת בית המשפט המנהלי בתל אביב, אך לא ידוע מה עלה בגורלה, א.ד.)

הנאשם הסביר את עבירותיו בצורך לגשר בין שני העולמות, משפחתו המורחבת בחברון, ומשפחתו הגרעינית בישראל, כמו גם בטענתו ל"העלמת עין" מצד גורמי אכיפת החוק ביחס לכניסותיו לישראל.

שירות המבחן מצא כי לנאשם עמדות מקלות ביחס לחוק הכניסה לישראל, וגם גישה לגורמים עברייניים באמצעותם השיג את המסמכים המזויפים.

שירות המבחן התרשם לחיוב ממצבו המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם, ושאיפותיו לחיים נורמטיביים.

להערכת שירות המבחן, כל עוד לא יסדיר הנאשם את מעמדו בישראל, קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בהיעדר מענים אפשריים בהיתן מצבו המשפטי של הנאשם.

שירות המבחן שוחח עם עורכת דין המתמחה במשפט המנהלי, ומכירה את הנאשם ואשתו שפנו אליה כשלוש שנים קודם לכן להסדרת מעמדם.

לדבריה בפני שירות המבחן, הרשעתו הקודמת של הנאשם (שניתנה ביום 9.2.21, א.ד.) מעמידה בקושי ניכר את בקשתו לאיחוד משפחות, אך הרשעה בתיק הנוכחי תפגע באפשרות הסדרת מעמדו באופן כמעט ודאי.

בשל כך, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולחייבו בהתחייבות בלבד.

טיעוני הצדדים:

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם מהם עולה הרשעתו משנת 2021 כאמור לעיל, בגין עבירות משנת 2018, וכן הרשעות קודמות שהתיישנו, באותן עבירות ועבירות נוספות.

המאשימה טענה למתחם ענישה שבין 7-2 חודשי מאסר, והציגה פסיקה מהשנה האחרונה בה חלה החמרה במדיניות הענישה בשל מצב המלחמה.

המאשימה ביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם ולהטיל עליו מאסר בפועל, היות שנדרש כיוון הרתעתי ולא שיקומי.

הסנגור טען כי בגזר הדין בבית משפט השלום בתל אביב הלך השופט לקראת הנאשם משיקולים שצריכים להנחות גם מותב זה לעניין העונש.

לעניין המרשם הפלילי טען הסנגור כי מאז הרשעותיו המוקדמות יותר של הנאשם, שהתיישנו כאמור, עבר הנאשם שינוי של ממש, אשתו - בת למשפחה יהודייה, התאסלמה על מנת להינשא לנאשם, הקימה עבור הנאשם עסק לשיפוצים שבתקופות ממושכות נוהל על ידה.

לטענת הסנגור, עד לעבירה בשנת 2018 הייתה לנאשם אשרה בתמיכת ועדת המאוימים, ולאחריה אפשר בית המשפט המחוזי לנאשם לשהות לצד משפחתו ביפו בחלופת מעצר בית באופן שנתן לנאשם ומשפחתו יציבות וביטחון. הסנגור ציין כי **"במהלך הזמן האשה והילדים עברו לגור ביפו, ולעיתים, בהתאם לאישורים והחלטות שיפוטיות שהה הנאשם יחד אתה"**.

עוד הוסיף הסנגור כי הנאשם לא הסתבך בפלילים שנים רבות, הנאשם מרוויח לחמו בכבוד, אשתו מנהלת סלון יופי בעיר ואף עזרה לנאשם לבסס את עסקו.

מאז ההליך בבית משפט השלום בתל אביב החל הנאשם בהליכים לביסוס מעמדו בישראל (ואכן, על פי שירות המבחן היה הנאשם מנוע מהליכים אלה עד שהפך להיות בן 37, (תנאי מתלה בבקשה לאיחוד משפחות, א.ד.) ופנה לעוה"ד שאזכרה בתסקיר שירות המבחן.

הסנגור הדגיש שוב ושוב, כי את כל הרשעותיו האחרונות עבר הנאשם בשל צורך אנושי בסיסי - לחיות לצד משפחתו וביקש להיעתר להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו נוכח הנזק הקונקרטי המשמעותי של מניעת יכולתו לבסס את מעמדו האישי בישראל.

בדבריו לפני התנצל **הנאשם** על מעשיו, סיפר כי ילדיו בבתי ספר ערביים בישראל, מרכז חייו בישראל, הוא אינו יכול לחיות בשטחי איו"ש עקב האיום על חייו, מצוי כארבע וחצי שנים במעצר בית וכל רצונו היה והינו לחיות לצד משפחתו.

דין והכרעה:

נקודת המוצא לשאלת הענישה היא מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

עמוד 4

אף שהמאשימה לא ציינה זאת בדבריה בתיק הנוכחי, מתיקים דומים עולה כי הערכים המוגנים הנפגעים בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הינם בעיקר זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בגבולותיה, ביטחון המדינה וביטחון הציבור.

בהתחשב בעבירות הנוספות שנילוו לניסיון כניסתו של הנאשם לישראל, אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה בינונית - גבוהה.

מתחם הענישה ההולם:

על פי סעיף 40ט. (א) (5) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם "יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה" ובהן, בין היתר, "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה".

בחרתי לציין סעיף קטן זה, היות משלל הסיבות האפשריות לביצוע העבירות על ידי הנאשם - רצונו לחיות יחד עם משפחתו, הייתה סיבה מרכזית, לכאורה לפחות, ששימשה מניע למעשי הנאשם, גם אם נסיבות נוספות המנויות בסעיף 40ט. (א) לעיל היו עלולות להחמיר עם הנאשם.

התרחשות העניינים במציאות, לעומת זאת, הייתה ככל הנראה שונה:

דהיינו - לפני שניסה הנאשם להיכנס לישראל עם אשתו עברו מן הסתם השניים מישראל לאיו"ש אף שהנאשם היה נתון במעצר בית בישראל מכוח החלטת בית המשפט המחוזי שצוינה לעיל (עמ"ת 52228-08-19 מיום 26.8.2019) ושבסעיף 3 להחלטה נאמר במפורש כי "**העורר לא יצא מביתו אלא לצורך התייצבות לדיונים בביהמ"ש, או בתיאום בין בא כוחו למבקשת**".

(ואכן, מעיון בבקשות ובהחלטות בעמ"ת הסנגור הגיש מספר בקשות ליציאת הנאשם ממקום מעצר הבית לצרכים שונים, שאושרו, אך יציאה מישראל לשטחי איו"ש לא הייתה אחת מהן).

דומה אפוא שמניע נוסף לביצוע העבירות אוזכר בתסקירים שם הסביר הנאשם את מעשיו גם בצורך בקשר עם משפחתו המורחבת בחברון.

בהינתן שהנאשם כלל לא הואשם בהפרת הוראה חוקית לפי חוק העונשין, ואף לא הורשע בביצועה, מידת המשקל שיש לתת לנסיבה זו, היות שבית המשפט אינו יכול להתעלם ממנה לחלוטין בשיקוליו, אינה אפסית, אך היא בינונית - נמוכה.

אינני מקבל את מתחם הענישה שטענה לו המאשימה ממספר סיבות, הראשונה - עתירת המאשימה מעוגנת בעיקר בפסיקה הנוגעת לעבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל שבוצעו לאחר פרוץ המלחמה.

השניה, כפי שצינתי בת.פ. **2286-02-22** (מ"י נ' נאבולסי) (שלום ירושלים):

"שהייה בלתי חוקית מסיבות הומניטריות, כגון איחוד משפחות, תמיכה בבן זוג חולה או בילדים הוכרה לראשונה בפסיקת בית המשפט העליון (להלן: "הלכת ג'ראדאט") רע"פ 3242/13, פורסם בנבו (2014).

פסיקה זו קובעת, בשל מהותה והשפעתה המופחתת על הערכים המוגנים, כמו גם משיקולי צדק, אנושיות וערכים הומניטריים, מתחם הנע בין אפס חודשי מאסר לחודשיים מאסר בפועל."

באותו הקשר אביא דברים מת"פ 42216-05-13 (שלום פ"ת) מדינת ישראל נ' טבאסי (15.7.2014) המופיע ומצוטט **בהלכת ג'ראדאט** שם נקבע כי **"בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה. אומנם לעבירת הכניסה שלא כחוק התלוו שתי עבירות נוספות, אולם מדובר בביצוע עבירות על רקע העובדה שמשפחת הנאשם מתגוררת בישראל..."**

בשל הצטברות הנסיבות המנויות לעיל אני קובע כי מתחם הענישה בתיק לפניי נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, וכי יש למקם את הנאשם בסמוך למרכז המתחם.

בשיקולי לעונש אקח בחשבון גם את השיקולים הבאים:

- הנאשם ביצע את עבירותיו בתיק זה בעודו מנהל משפטו בתיקו הקודם (16713-02-18), וכשנה וחצי לאחר שנעצר בגינו, בעוברו אותן עבירות ממש.
- ככל שחיי הנאשם מאוימים בשטחי איו"ש, לא היה בכך למנוע ממנו לצאת מדי פעם מישראל על מנת לפגוש את משפחתו שבחברון.
- עם זאת, מרכז חייו של הנאשם ומשפחתו נטוע עמוק בישראל, כמעט בכל הקשרי החיים, מגורים, פרנסה, מקום לימודי הילדים.
- היתרים שונים (על דרך של צווי מניעה) הכשירו בעבר את שהייתו של הנאשם עם משפחתו בישראל,

כך גם ההחלטה על מעצר בית בישראל שניתנה לפני למעלה מארבע שנים ותקפה עד היום.

· אף ששינוי מעמדו של הנאשם בישראל אינו בסמכות בית משפט זה, השיקולים המנחים את הרשות המוסמכת לעניין צריכים לקבל משקל מסוים גם בהחלטה על עונשו של הנאשם בבחינת השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו. **עם זאת, לאחר שנחשפתי לסיפור חייו של הנאשם בכלל, ובשנים האחרונות בפרט, בית המשפט ממליץ לרשות המוסמכת לתת משקל גבוה לעומק השתקעותו של הנאשם ומשפחתו בישראל בבואה לקבל את החלטתה על מעמדו.**

· ובכל זאת, שאלת הרשעת הנאשם מורכבת משיקולים נוספים ומגוונים, המלצת שירות המבחן אינה אלא אחת מהן, אומדן הקושי בהסדרת מעמדו אם יורשע בפניי אינה יותר מסברה בהינתן קיום הרשעתו הקודמת משנת 2021, וכמעט ככלל - הרשעה קודמת מסכלת הימנעות מהרשעה בתיק מאוחר יותר.

· לא ניתן לשלב בתיק זה את תנאי "הילכת כתב", גם אם קיים אינטרס גבוה שעלול להינזק מהרשעת הנאשם, בשל האמור לעיל.

באיזון בין השיקולים ובהינתן כל אלה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 30 יום בניכוי ימי מעצר הנאשם. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 01.10.2024

2. מאסר למשך חודש, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנה מסיום מאסרו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או אחת העבירות בחוק העונשין בהן הורשע בתיק זה.

3. קנס בסך 10,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז כנגד הפקדות שהפקיד הנאשם בתיקים הנלווים לתיק זה ויתרתן תוחזר לידיו. בהיעדר הפקדות ישולם הקנס עד יום 1.10.2024

4. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור תוך שנה מסיום מאסרו אחת מעבירות התנאי, ישלם סך 15,000 ₪, הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג אב תשפ"ד, 27 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.